

Nieuwsbrief 7

Mes Amis,

De feestdagen liggen ruim een week achter ons en dus de hoogste tijd om iets te schrijven over Bourbon. Wij verbleven daar een ruime week, van vrijdag 21 december tot en met zondag 30 december en we hebben er van genoten!

Zoals gewoonlijk was het weer thuiskomen, zo een fijn gevoel als je het terrein komt oprijden en het idee hebt dat je van vakantie eindelijk weer thuis komt! Eigenlijk dus de omgekeerde wereld maar ja, misschien mag het er dit jaar van komen.

Klaarblijkelijk had het de afgelopen tijd behoorlijk geregend want wij voelde ons al gezegend met de spontane riviertjes (je kan er maar een hebben op eigen terrein!) en de nodige vijvers (leuk om te vissen) op ons veldje. Volgens onze Engelse maatjes heeft het geregend sinds we zijn vertrokken in oktober en het heeft niet opgehouden. Zie hier, we zijn er weer (9 graden) en de zon begint te schijnen. Niet zo'n klein beetje ook, de temperatuur loopt in de komende dagen aardig op. Woensdag op de meter gekeken, naast de voordeur in de zon, 20 graden !!! Een halfuurtje later (zo rond 13.30 uur) was het zelfs 27 graden!! Heb je het ooit zo zout gegeten.....het is winter! Dus je kunt het al raden, stoel naar buiten, boek erbij en even lekker genieten van deze weelde.....

Dat het buiten zo aangenaam was gold niet voor binnen. Het was klam en die klammigheid gaf ons het gevoel dat het ergens onder nul was. De voordeur openzetten was uiteraard geen optie want zeker in het begin was de temperatuur nog niet zo hoog en dat komt er alleen een koude wind binnen, ook niet prettig. We stookte de houtkachel roodgloeiend en gelukkig hadden we ook een Zibro kachel (dat is een kachel op petroleum) tot onze beschikking. Het is bekend dat de kou eerst uit de muren moet dus het duurde ongeveer 3 dagen voordat het aangenaam was. Precies voor de kerst zaten wij er warmpjes bij. Letterlijk en figuurlijk dan. We waren namelijk de eerste kerstdag uitgenodigd bij onze Engelse vrienden voor een heus ENGLISH CHRISTMAS DINNER. Compleet met de kalkoen, vulling, cranberrysaus, heeeel veeel jus en natuurlijk de Pudding! We zaten in een chaletje van 4 bij 4 met 6 mensen, 3 honden en een kachel die bol stond van het gloeiende hout. Gooi daarbij een litertje wijn en we hebben feest! Met rode konen en volle buik werden we aan het eind van de avond netjes voor ons huis afgezet (pad op/pad af en je bent er!) Toen kwam er opnieuw feest want onze Hollandse buikjes zijn niet gewend aan het overdadige Engelse eten en vond zijn weg terug naar boven. Gelukkig hebben we veel gras rond het huis liggen!

De andere dag begonnen we wat zwak, maar met wat thee en droog brood ben je er al snel weer bovenop. Dat moest ook wel want wij hadden onze vrienden Bart en Trudy van de camping Le Petit Chaumont uit St.Priest-en-Murat uitgenodigd voor

gourmet op de 2^e kerstdag. Rond een uur of 3 arriveerde zij, terwijl Ron een half uurtje daarvoor onderuit door z'n hoeven was gezakt. Afijn, we spraken af dat we een rondje terrein zouden lopen, koffie drinken en daarna zouden we zien hoe Ron er voor stond/lag. Terwijl wij 3-en aan de koffie zitten komt Ron heel monter binnen en zegt dat die er weer helemaal bij is. Gelukkig maar. Zo fit als een hoentje beginnen we aan de gourmet. Wat is dat toch gezellig wanneer je met goede vrienden in het (verre) buitenland op z'n Hollands zit te genieten. Het was lekker, gezellig en Trudy had voor dessert een overheerlijke zelfgebakken Pech Melba taart meegebracht. Bij de koffie hebben we hier heerlijk van gegeten en gelukkig waren er zelfs 2 stukjes over voor de volgende dag.

De dag voor vertrek hebben wij bij onze Engelse vrienden nog een fles champagne gebracht. Of ze met ons op oudejaarsavond, op afstand, wilde proosten op het nieuwe jaar. Dat zouden ze doen en we hebben het bijna kunnen voelen op oudejaarsavond in Velsen-Noord.

Jullie snappen het al, van verbouwen is niet veel van terecht gekomen. Hoeft ook niet altijd. Wel wat kleine dingen gedaan maar vooral genoten. Kerstversiering ophangen en weer afbreken kost je al 2 dagen. Aangezien er geen noemenswaardige verbeteringen zijn aangebracht laten we het deze keer achterwege om een verbouwingsverhaaltje te schrijven.

We zullen wel een paar foto's van deze week plaatsen op de website maar stel je er niet teveel van voor, we hebben gewoon geen tijd gehad om te klikken!

Liggend op de bank onder een dekentje vanwege de griep wensen wij toch iedereen

** Une Grande 2013 ** Een Geweldig 2013 **

Salut et jusqu'à la prochaine fois,

Ron et Annelies.

Nieuwsbrief 7

Mes Amis,

We maken ons op voor een weekje Bourbon l'Archambault. De aanhanger is gepakt met meer spullen dan we waarschijnlijk ooit kwijt kunnen. Eerst langs Hoofddorp om een medeklusser (John, broer van Annelies) op te halen.

Gedrieën leggen we de weg af richting Frankrijk. De rit gaat voorspoedig en we komen dan ook, met een zonnetje, vroeg in de middag aan. Tot onze grote vreugde

staat de houtkachel al zachtjes te snorren. In de gang is de Zibro kachel ook aangezet zodat er overal in huis een lekker temperatuurtje heerst. Annah, de engelse buurvrouw, heeft dit voor ons verzorgt. Ze heeft tevens de ramen op een klein kiertje gezet om te luchten en de stekker van de koelkast alvast in het stopcontact gedaan. Heerlijk!

We zijn koud een kwartier in huis of ze komen aanlopen, Annah met haar man Lindsay, inclusief een grote pan zelfgemaakte soep. Voor ons en of we er ook stokbrood bij willen eten want dan gaan ze die nog even halen in de winkel.....zulke burens wil iedereen wel hebben denken we dan. We ruilen de soep tegen de meegebrachte kaneelstokjes, hagelslag en potjes haring in zuur. Tot zo ver de aankomst.

De aanhanger moet natuurlijk leeg en dat vergt nogal wat inspanning. Tafels, stoelen en diverse kleine "gedoneerde" kastjes krijgen tijdelijk een plek op zolder. In de huiskamer blijven extra banken, een salontafel en een dressoir nog maar even staan.

Er gaat geklust worden en ieder van ons heeft natuurlijk een idee wat we willen doen. Zo zal John het 'oude' huisgedeelte van de stal onder handen nemen. Daarvan was de zijkant stuk gereden door de boer en stond tot dusver gestut met balken overeind.

Ron had de schone taak de meegebrachte rolhoorgaasgordijnen (leuk woord voor galgje) te installeren. We hebben er 2 op proef gekocht, indien ze passen zullen we er meer aanschaffen. Ook de nodige fruitbomen- en struiken dienen weer een plekje te krijgen in de tuin. Aan Annelies de schone taak dit weer op zich te nemen.

Voor Derek hebben we broedeieren meegenomen, we leveren ze snel af want ze moeten zo snel mogelijk de broedmachine in. Hij is er blij mee en ze worden dan ook direct in de verwarmde ruimte geplaatst. Nu maar afwachten wat er van komt. Wanneer we terug zijn bij het huis komt Derek ons achterna rijden, we zijn de "gewone" eieren vergeten. Een blad met 20 stuks, daar komen we de week wel mee door.

Op zaterdagmiddag komt er visite in een prachtige camper aangereden. Het zijn de zus Carla en zwager Piet van Ron uit brabant. In de camper hebben zij diverse onderdelen van een stoomcabine liggen. Met name de glazen wanden hebben zij op die manier vervoerd. De andere onderdelen waren al met een eerdere (losse) rit met de aanhanger in Bourbon aangekomen. Wat zullen wij hier straks van gaan genieten!

Zondag vroeg in de middag vertrekken zij weer en wanneer Ron ze door de stad heen sluis blijkt er een Brocante marktje te zijn inclusief kermis! Altijd leuk, dus wanneer hij terug is, stap ik in de auto en gaan we gezamenlijk de markt bezoeken. Met 16 kramen hebben we het al gehad en de kermis is voornamelijk voor kinderen.

De man met de ballonnen heeft nog de meeste klandizie. Afijn, 2 vleestomatenplantjes (ook leuk voor galgje) rijker keren we terug bij het huis.

Er lag een brief in de brievenbus dat de man van het elektrabedrijf langs zou komen tussen een bepaalde tijd. En nog steeds, ondanks alles wat er gezegd wordt over de fransen, is ook deze man keurig op tijd en neemt er ook de tijd voor.

Op de woensdag is er reuring. Er komt een jongeman op een quad aanrijden en zegt in het Frans (uiteraard) of wij een blonde hond missen. Die is namelijk gespot boven aan de heuvel en loopt dus los. Onze honden waren gewoon op het terrein, dus nee, niet van ons. Terwijl hij wegrijdt loopt de hond ons terrein op. Terwijl Annelies de hond begroet met Bonjour, vous c'est tres belle, schurkt de hond haar kop tegen haar hand. Leuk, een lieve hond dus. Blijkt achteraf een geadopteerde hond van Derek (de oude Engelsman) te zijn en de hond heet Belle. Vandaar de affectie... Annelies brengt de hond samen met onze eigen honden, aangelijnd naar Derek, helaas is die niet thuis en de andere honden lopen los dus wordt Belle ook losgemaakt. In gezelschap van deze honden zal ze dan toch wel thuis blijven. Teruglopend naar ons eigen huis worden we echter op weg ingehaald door Belle, die een spurt neemt en eerder op de heuvel is dan wij, tja, jammer dan.

Afijn, het weer is uitstekend geweest. We hebben ge-BBQ-ed met de burens, met ons 3-en en veel buiten gezeten tussen de werkzaamheden door om koffie te drinken. Bij de wasmachine liep het water er van onder net zo hard uit als dat het er bovenin werd ingepompt. Muisjes vinden slangentjes erg lekker blijkt. Een stukje afvoerbuis met slangenklemmetjes doet dan wonderen en zodoende kon er toch nog gewassen worden. Dat heb je soms op het platte land. We laten er ons niet door klein krijgen hoor. Er zal vast nog veel meer gebeuren in de toekomst....maar....C'est La Vie.

Het was weer kort maar krachtig en het voornaamste, we hebben genoten.

Salut!

Ron et Annelies

Nieuwsbrief 8

Mes Amis,

We maken ons op voor een weekje Bourbon l'Archambault. De aanhanger is gepakt met meer spullen dan we waarschijnlijk ooit kwijt kunnen. Eerst langs Hoofddorp om een medeklusser (John, broer van Annelies) op te halen.

Gedrieën leggen we de weg af richting Frankrijk. De rit gaat voorspoedig en we komen dan ook, met een zonnetje, vroeg in de middag aan. Tot onze grote vreugde staat de houtkachel al zachtjes te snorren. In de gang is de Zibro kachel ook aangezet zodat er overal in huis een lekker temperatuurtje heerst. Annah, de engelse buurvrouw, heeft dit voor ons verzorgt. Ze heeft tevens de ramen op een klein kiertje gezet om te luchten en de stekker van de koelkast alvast in het stopcontact gedaan. Heerlijk!

We zijn koud een kwartier in huis of ze komen aanlopen, Annah met haar man Lindsay, inclusief een grote pan zelfgemaakte soep. Voor ons en of we er ook stokbrood bij willen eten want dan gaan ze die nog even halen in de winkel.....zulke burens wil iedereen wel hebben denken we dan. We ruilen de soep tegen de meegebrachte kaneelstokjes, hagelslag en potjes haring in zuur. Tot zo ver de aankomst.

De aanhanger moet natuurlijk leeg en dat vergt nogal wat inspanning. Tafels, stoelen en diverse kleine "gedoneerde" kastjes krijgen tijdelijk een plek op zolder. In de huiskamer blijven extra banken, een salontafel en een dressoir nog maar even staan.

Er gaat geklust worden en ieder van ons heeft natuurlijk een idee wat we willen doen. Zo zal John het 'oude' huisgedeelte van de stal onder handen nemen. Daarvan was de zijkant stuk gereden door de boer en stond tot dusver gestut met balken overeind.

Ron had de schone taak de meegebrachte rolhoorgaasgordijnen (leuk woord voor galgje) te installeren. We hebben er 2 op proef gekocht, indien ze passen zullen we er meer aanschaffen. Ook de nodige fruitbomen- en struiken dienen weer een plekje te krijgen in de tuin. Aan Annelies de schone taak dit weer op zich te nemen.

Voor Derek hebben we broedeieren meegenomen, we leveren ze snel af want ze moeten zo snel mogelijk de broedmachine in. Hij is er blij mee en ze worden dan ook direct in de verwarmde ruimte geplaatst. Nu maar afwachten wat er van komt. Wanneer we terug zijn bij het huis komt Derek ons achterna rijden, we zijn de "gewone" eieren vergeten. Een blad met 20 stuks, daar komen we de week wel mee door.

Op zaterdagmiddag komt er visite in een prachtige camper aangereden. Het zijn de zus Carla en zwager Piet van Ron uit brabant. In de camper hebben zij diverse onderdelen van een stoomcabine liggen. Met name de glazen wanden hebben zij op

die manier vervoerd. De andere onderdelen waren al met een eerdere (losse) rit met de aanhanger in Bourbon aangekomen. Wat zullen wij hier straks van gaan genieten!

Zondag vroeg in de middag vertrekken zij weer en wanneer Ron ze door de stad heen sluipt blijkt er een Brocante marktje te zijn inculsief kermis! Altijd leuk, dus wanneer hij terug is, stap ik in de auto en gaan we gezamenlijk de markt bezoeken. Met 16 kramen hebben we het al gehad en de kermis is voornamelijk voor kinderen. De man met de ballonnen heeft nog de meeste klandizie. Afijn, 2 vleestomatenplantjes (ook leuk voor galgje) rijker keren we terug bij het huis.

Er lag een brief in de brievenbus dat de man van het elektrabedrijf langs zou komen tussen een bepaalde tijd. En nog steeds, ondanks alles wat er gezegd wordt over de fransen, is ook deze man keurig op tijd en neemt er ook de tijd voor.

Op de woensdag is er reuring. Er komt een jongeman op een quad aanrijden en zegt in het Frans (uiteraard) of wij een blonde hond missen. Die is namelijk gespot boven aan de heuvel en loopt dus los. Onze honden waren gewoon op het terrein, dus nee, niet van ons. Terwijl hij wegrijdt loopt de hond ons terrein op. Terwijl Annelies de hond begroet met Bonjour, vous c'est tres belle, schurkt de hond haar kop tegen haar hand. Leuk, een lieve hond dus. Blijkt achteraf een geadopteerde hond van Derek (de oude Engelsman) te zijn en de hond heet Belle. Vandaar de affectie... Annelies brengt de hond samen met onze eigen honden, aangelijnd naar Derek, helaas is die niet thuis en de andere honden lopen los dus wordt Belle ook losgemaakt. In gezelschap van deze honden zal ze dan toch wel thuis blijven. Teruglopend naar ons eigen huis worden we echter op weg ingehaald door Belle, die een spurt neemt en eerder op de heuvel is dan wij, tja, jammer dan.

Afijn, het weer is uitstekend geweest. We hebben ge-BBQ-ed met de buren, met ons 3-en en veel buiten gezeten tussen de werkzaamheden door om koffie te drinken. Bij de wasmachine liep het water er van onder net zo hard uit als dat het er bovenin werd ingepompt. Muisjes vinden slangentjes erg lekker blijkt. Een stukje afvoerbuis met slangenklemmetjes doet dan wonderen en zodoende kon er toch nog gewassen worden. Dat heb je soms op het platte land. We laten er ons niet door klein krijgen hoor. Er zal vast nog veel meer gebeuren in de toekomst....maar....C'est La Vie.

Het was weer kort maar krachtig en het voornaamste, we hebben genoten.

Salut!

Ron et Annelies

Nieuwsbrief 9

Mes Amis,

Op de vrijdagochtend rijden we wederom met een aanhanger richting ons boerderijtje in Frankrijk. Deze keer gaan we 4 weken genieten van ons stekkie in La douce France, lekker lang dus. Aangekomen staat uiteraard het onkruid weer tot aan de knieën maar inmiddels zijn we daar wel aan gewend. Halverwege de middag zijn we aangekomen en de rest van de dag wordt dan ook besteed aan maaien, maaien en maaien.

We moeten wel ruimte maken want morgen komen Yvonne, John met zoon Steven en jeugdvriend Berry met de caravan en tent voor 2 weken logeren. Gezellig!

Na eten koken, bed opmaken en een heerlijk wijntje duiken we ons bedje weer in, het voelt zo vertrouwd, heerlijk gewoon.

Andere ochtend wordt de aanhanger uitgeruimd en de meegebrachte TV-schotel met toebehoren worden bij Derek (oude Engelse buurman) afgeleverd.

Dan arriveert de familie en wordt de caravan op de plek gezet en de tent opgebouwd. Voor het meegebrachte zwembad wordt al snel een plaatsje gevonden en ook deze wordt neergezet zodat er straks optimaal gebruik gemaakt van kan worden. Blijkt dan toch dat het zwembad niet geheel waterpas staat en dat die maar voor de helft gevuld kan worden. Dat is jammer dus daar moet nog iets aan gebeuren. Dus de planten voorzien van het nodige water uit het zwembad en opnieuw beginnen. Nu wordt echter eerst de grond gedeeltelijk geëgaliseerd met de recentelijk aangeschafte minigraver! Ja, heus een echte graafmachine is er aangeschaft en die is via omwegen uiteindelijk in Bourbon aangekomen. Hier hebben diverse mensen aan meegewerkt en dat ging niet altijd zonder slag of stoot. Meer hierover in het verbouwingsverhaal van deze maand.

Dus de graafmachine ingezet voor de egalisatie van het stukje grond voor het zwembad en dat werkte prima. Ron helemaal in zijn sas natuurlijk want dat soort machines is echt toys-for-boys! Afijn, het zwembad is helemaal goed gekomen en met de temperaturen die we hebben gehad was dat echt wel nodig.

Net als verleden jaar zomer liep ook nu de temperatuur weer op tot over de 40 graden. Als je dan denkt dat er weinig gewerkt wordt dan heb je het mis. Wederom stonden Ron en John met deze temperaturen op het dak te werken, wederom een parasol boven hun hoofd tegen de brandende zon. Flessen met water gingen er doorheen en t-shirts werden op zijn minst 3x per dag gewisseld....Klasse wat die jongens verzetten aan werk en dat bij die temperaturen.

Een balk die in de grote stallen op knappen stond maar tot nu toe gestut werd door een stempel zou opgekrikt worden. De vloer echter is een beetje rot, de planken zijn niet echt beloopbaar. De vloerbalken echter wel en dus hadden John en Ron een

manier gevonden om toch de werkzaamheden uit te kunnen voeren zonder.....nou ja, toch wel een keertje door de vloer gezakt toch John?? Gelukkig geen ernstige verwondingen en met veel geduld, souplesse en inzicht hebben ze de balk voor zeker 66% kunnen opkrikken en ondersteunen. Aangezien je niet alles in een keer kan doen (dan zou namelijk de balk kunnen breken en/of de dakpannen er spontaan afspringen) blijft de resterende 34% over voor de volgende keer. Maar het ziet er nu al prachtig uit. Nog wat extra metaal erop en een extra krikje en je ziet er geen barst meer van.

Een in december aangeschafte elektrische kachel annex airco zou geplaatst worden in het woonhuis. Dit bestaat uit een binnenunit (kachel) en buitenunit (airco). Deze 2 zijn verbonden met freonbuizen (net als in een koelkast). Die moeten dus heeeeel voorzichtig gebogen worden want als die een knik krijgen werken ze niet meer. Dus Ron boort de gaten in de 50cm dikke muur en John begint heel voorzichtig de bocht die in het huis moet komen te buigen en gelukkig gaat dit goed. Dan begint het te hozen, onweten en zelfs een beetje hagel kwam naar beneden. De werkzaamheden worden gestaakt wanneer de partytent die over de tent staat op de (nieuwe) auto van John dreigt terecht te komen. Er wordt gerend, geschreeuwd (hoor je toch niets van want het donderde heel erg) gerukt en gesjord aan allerlei voorwerpen om zo weinig mogelijk schade te hebben. Gelukkig wordt de auto niet geraakt. De partytent moet als verloren worden beschouwd en gelukkig is het terrein groot genoeg om de weggeblazen luchtbedden, ligbedden en stoelen te herbergen. Nou dat hebben we ook weer gehad. De volgende dag zouden Yvon en John weer naar Nederland vertrekken. Aangezien de tent drijfnat is blijft deze staan tot die droog is, wij nemen hem aan het eind van de vakantie wel terug mee naar Nederland. De jongens slapen deze avond in het woonhuis. De familie vertrekt de andere dag met regen naar Nederland maar na 80 kilometer schijnt de zon alweer (kregen we te horen).

Wanneer een paar dagen later vrienden Edwin, Yvonne en kids langskomen op de terugweg van Valras naar Nederland staat de zon alweer een paar dagen hoog te gloeien. Uitgeteld strijken zijn op ons terrein neer inclusief caravan met airco. We lopen gezamenlijk een rondje maar daar is het eigenlijk te warm voor, dus zoeken we de koelte van de boom op om heerlijk onderuit een drankje te nuttigen. Na de bbq later die avond krijgt Edwin zin om toch nog even die buitenbuis van onze airco te buigen die hij buiten had zien hangen. Hij heeft vaker met dat bijltje gehakt en voordat we het konden vastleggen was hij de bocht al om. Fijn zeg, nu testen binnen en in no-time komt er ijskoude lucht uit de kachel binnen.....hadden we dat nu maar 3 weken terug gehad hahahaha. Na een nachtje in Bourbon zetten zij de reis weer voort richting Hoofddorp.

Gezien het weer zou je niet veel werkzaamheden verwachten en toch is er meer gebeurd dan je denkt. Soms moeten er ook gewoon dingen geregeld worden en ook dat kost tijd. Geeft niet, dat hoort er gewoon bij.

Maar bv. Is er een gat in de muur hersteld met keien, is er voor brandhout gezorgd voor de winter, is het abonnement van de telefoon en internet omgezet naar een voordeliger abonnement, is al het sloophout op een hoop gegooid om op te stoken en is de tuin uitgebreid met nieuwe planten.

In het broodhuisje hebben een raam geplaatst, dan geeft meer licht en tevens begint het er nu echt uit te zien als een huisje. Bijna een Hans-en-Grietje huisje, de Engelsman kon de kabouters er al in zien wonen.....

We hebben oude vrienden bezocht en nieuwe vrienden gemaakt op een schattige brocantemarkt, en uiteraard verwelkomd in ons huis. Leuk jullie ontmoet te hebben Wim en Mariella!

Ook hadden we bezoek van de ERDF, elektriciteitsbedrijf in Frankrijk. Nu blijken wij opeens fraudeurs te zijn omdat de zegel op de meter ontbreekt en er een moer in het kastje bleek te liggen....hoe die daar gekomen is...is een raadsel. Dit alles terwijl wij dachten dat we een nieuwe meter zouden krijgen omdat die andere zo oud was. Wordt vervolgd want wij schijnen nog bezoek te krijgen van de recherche, oeps.

Al met al een enerverende vakantie waarin nog veel meer is gebeurd en gedaan, teveel om op te noemen.

Eigenlijk wilde we niet terug naar Nederland, maar aan alles komt een eind en zo zeker ook aan een vakantie. Ons huis in Nederland nog steeds niet verkocht maar inmiddels beschouwen we ons huis in Bourbon wel als thuis en Velsen-Noord, ach, is Nederland.

Salut,

Ron et Annelies.

Nieuwsbrief 10

Nieuwsbrief,

Mes amis,

Wisten jullie dat een week zo voorbij vliegt, zeker wanneer je in Bourbon op een boerderij aan het werk bent. Een lange herfstweek van 9 dagen inclusief heen en terugreis, dus een volle week genieten. Het is dat we aangekomen zijn want bij

Parijs zag het er echt niet naar uit. We moesten namelijk tanken op de rondweg bij Parijs dus een benzinestation opgezocht. Door de wirwar van Franse borden en bewegwijzeringen, of misschien wel het ontbreken hiervan, met bovendien zeer volle parkeerplaatsen mistte we de oprit naar de pomp. Gestrand op het parkeerterrein stelde John nog voor de aanhanger af te koppelen en in zijn achteruit naar de pomp te rijden. Ron was echter van mening dat er nog wel een kwam dus reden we verder. Echter, het wordt nijpend, de dieseltank raakte leger en leger, dus de snelweg af want er kwam niets in zicht. De dorpen rondom Parijs zijn niet zo in overvloed, de stations al helemaal niet. Na een kwartier door een bos (!) te hebben gereden hebben we een auto aangehouden. Nou ja, John ging gewoon midden op de weg staan. Of er een benzinestation in de buurt was, en warempel de man zegt dat bij hem in de straat er een staat.....Na wat gebrabbel begrijpen wij dat we de man kunnen volgen met de auto en met de laatste druppels diesel komen we gelukkig bij een dorpsstation uit waar we de boel hebben kunnen volgieten, pffffff.

Nou ja, wederom een aanhanger vol en meteen maar uitladen bij aankomst want de andere dag, zaterdag, wilde de heren materiaal gaan halen bij de Bricodépot en dan hadden ze beslist een lege aanhanger nodig. De heren, zijnde broer John en Ron, zette er vaart achter en hadden zelfs amper tijd om de Engelse buurman te begroeten die even langskwam om gedag te zeggen. Annelies natuurlijk wel, die ging uitgebreid staan beppen, lekker toch, doucement.

Na een goede nachtrust en een ontspannen ontbijt gingen de heren op weg naar de bouwmarkt voor watervaste platen die ze voor het dak gingen gebruiken en de nodige nieuwe balken ook voor het dak. Met lege aanhanger weg maar met een volle terug, genoeg materiaal voor een week werk. Dat dan met uitzondering van het cement, daar bleken we 5 zakken te weinig van te hebben. Je smeert wat af zo gaande weg de week.

Voor de oude Engelse buurman had Ron koplampen van een Mercedes bus meegebracht.

Hij wil namelijk de bus op frans kenteken gaan zetten en denkt dat de huidige koplampen niet goed zijn. Wij denken echter dat dit echt niet het enige is wat niet goed is, maar ja, wij zijn geen Franse inspectie.....De tijd zal het leren. Afijn, lampen brengen en met eieren thuiskomen, lekker zo vers van de kippen. Een blad vol dus van de week staan vaak eieren op het programma.

Tussen de zomervakantie en dit weekje is de ERDF (elektra) langs geweest, weet u wel van de 'fraude'. Blijkt dus niet alleen de fraude die op ons conto was geschreven de boosdoener te zijn maar ook de meter was dusdanig oud dat die gewoon te traag liep. Afijn we hebben inmiddels een nieuwe meter gekregen. Volgens de buurman, die aanwezig was toen de ERDF langskwam voor de meter, zou er wellicht nog een naheffing kunnen komen. Tot nu toe zat er geen factuur in de brievenbus, we zullen

nog niet te vroeg juichen maar wat dat betreft maar.....toch hebben we de nieuwe meter die we graag wilde.

We hebben ook deze keer een aantal nieuwe bomen en struiken geplant. Sommige bij elkaar, achter een stenen randje zodat ze een beetje beschut staan. Sommige op het open veld maar met een ROOD?WIT lintje zodat we ze ook herkennen tussen al het onkruid als we de volgende keer weer komen. Het zou niet de eerste keer zijn dat er een plantje per abuis werd omgemaaid, ik hoor u ach...zeggen. Maar zo gaat het wel, onkruid tot aan de ellebogen en dan schiet er wel eens een plantje bij in.

Natuurlijk zijn we aan het verbouwen oftewel opknappen geweest. De dakrand van het woonhuis is aardig onder handen genomen en wat is een steiger dan een uitkomst. Alhoewel die aardig zwaar is om neer te zetten is maar maakt het werken natuurlijk 10 beter dan met ladders. In het verbouwingsverhaal is daar een aardig stukje over geschreven.

De machines werken uitstekend en is niet alleen meer sec voor de mannen. Ook de dame, Annelies dus, weet inmiddels leuk om te gaan met de graafmachine en de grasmaaier. Zeker een plantgat graven gaat zoveeeeel makkelijker.

De eerste 3 dagen was wat buiig, daarna hebben we mooie dagen gehad met aardig wat zon, er was zelfs een dag met 28 graden. Niet om in je korte broek te lopen, want het is toch najaar, maar zeer aangenaam om buiten te werken en lekker koffie te drinken. Veel gedaan, veel gezien, visite gehad en de nodige boodschappen voor familie, vrienden, kennissen en collega's gehaald. De vraag naar de petroleum voor de Zibrokachels staat bovenaan de lijst en schijnt veel gebruikt te worden in Nederland. Geen probleem, de aanhanger die meegaat op de heenweg gaat uiteraard ook weer terug.

Maar een week is maar een week en alles komt een eind, ook aan een vakantieweek. Natuurlijk weer veel te kort en liever dat we helemaal niet meer terug naar Nederland hoefde maar ja, het is nog niet anders en moeten we het toch hebben van de snipperdagen.

Fijn dat we ook deze keer hulp kregen van John, zo secuur, gestructureerd en gedreven vindt je ze niet gauw en bij ons is hij er gewoon, Super.

Het verhaal van de verbouwing en de foto's staan weer op de website www.grootgenoegen.nl.

Het was ons wederom een grootgenoegen jullie hiervan op de hoogte te stellen en we vinden het leuk om te zien dat de groep van belangstellende steeds groter groeit.

Salut en tot de volgende keer.

Ron et Annelies.